

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.
R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.
Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre
 i pels segles dels segles. Amén.
Al·leluia

Himne

El seu camí va ser camí de tots:
Crist l'ha fet entre els pobres;
pel seu amor no hi ha petits ni grans:
és amic de tots els homes.

**Obre-li el cor, ara que ens parlarà!
Llum per la nostra ruta.
Obre-li el cor, ara que tornarà
a fer camí amb nosaltres!**

El seu camí farà florir el desert
pels damnats de la terra,
i del seu cor obert s'escamparan
rius de pau i de tendresa.

Obre-li el cor...

El seu camí senyala l'horitzó:
un món sense cadenes.
El seu amor ens hi conduirà
i la joia serà plena.

Obre-li el cor...

Salmòdia

Antífona 1 **Felip, qui em veu a mi veu al Pare, al·leluia.**

Salm 109
El Messies, rei i sacerdot

Oracle del Senyor al meu Senyor:

«Seu a la meva dreta, i espera que faci dels enemics
l'escambell dels teus peus.»

Que el Senyor estengui lluny des de Sió
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics.

«Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare,
des del principi jo t'he engendrat.»

El Senyor no es desdiu del que jurà:
«Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.»

El Senyor és al teu costat,
i abat els reis el dia que s'indigna;
judica els pobles i els fa presoners,
abat governants arreu de la terra.

Et dóna possessió del teu domini;
així redreçaràs el cap.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 1 **Felip, qui em veu a mi veu al Pare, al·leluia.**

Antífona 2 **Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des
d'ara ja el coneixeu i l'heu vist, al·leluia.**

Salm 113 A
Les meravelles de l'Èxode.

Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte,
quan se n'anaren del poble estranger,
la terra de Judà fou el seu santuari,
el país d'Israel, la seva possessió.

El mar, en veure'ls, va fugir,
i el Jordà se'n tornà riu amunt;
les muntanyes saltaren com anyells,
enjogassades com petits de la ramada.

¿Què tenies, mar, que vas fugir,
i tu, Jordà, per tornar riu amunt?
¿Per què saltàveu, muntanyes, com anyells,
enjogassades com petits de la ramada?

És davant del Senyor que s'estremí la terra,
davant del Déu de Jacob,
que converteix les roques en estanys,
la pedra dura en dolls d'aigua viva.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 2 **Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des
d'ara ja el coneixeu i l'heu vist, al·leluia.**

Antífona 3 **Si m'estimeu, guardareu els meus manaments, al·leluia.**

Càntic Ap 19, 1-7
Les noces de l'Anyell.

Al·leluia!
És l'hora de la salvació, de la glòria i del poder del nostre Déu.
Al·leluia
Les seves sentències són justes, no van mai errades.
Al·leluia

Al·leluia!
Lloeu el nostre Déu, tots els seus servents
Al·leluia
i els qui creieu en ell, petits i grans.
Al·leluia

Al·leluia!
El Senyor, el Déu de l'univers, és rei.
Al·leluia
Alegrem-nos i celebrem-ho, cantem la seva glòria.
Al·leluia

Al·leluia!
Ha arribat l'hora de les noces de l'Anyell
Al·leluia
i la seva esposa ja està engalanada.
Al·leluia

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona 3 **Si m'estimeu, guardareu els meus manaments, al·leluia.**

Lectura bíblica

Ac 5, 12-32

Dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement al pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins i tot pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També hi acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes i tots recobraven la salut.

El gran sacerdot i tots els qui el voltaven del partit dels saduceus, portats de la seva gelosia, van detenir els apòstols i els tancaren a la presó pública. Però l'àngel del Senyor va obrir a la nit les portes de la presó, els va treure fora i els digué:

«Aneu-vos-en, presenteu-vos al temple i prediqueu al poble totes aquestes veritats de vida.»

Els, doncs, entraren al temple a trenc de dia i predicaven. En arribar el gran sacerdot amb els seus, convocà el Sanedrí, tot el senat dels israelites, i anaren a cercar els detinguts a la presó. Però els guardes enviats a buscar-los, no els hi van trobar i se'n tornaren a comunicar-ho al Sanedrí. Els digueren:

«Hem trobat la presó ben tancada, hem trobat els sentinelles drets fent la guàrdia a la porta i l'hem oberta, però a dintre no hi hem trobat ningú.»

En sentir això, tant l'oficial de la guàrdia del temple com els grans sacerdots no s'explicaven què havia pogut passar amb aquella gent. Llavors va arribar un home que els va dir:

«Els de la presó, els trobareu al temple predicant al poble.»

Efectivament, va anar-hi l'oficial de la guàrdia amb els guardes i se'ls va endur, però sense violència, perquè tenien por que el poble apedregués els guardes. Els guardes s'emportaren els apòstols i els presentaren al Sanedrí. El gran sacerdot començà així el seu interrogatori:

«Us vam prohibir severament d'ensenyar res més en el nom de Jesús, però vosaltres heu omplert Jerusalem de les vostres doctrines i voleu fer-nos culpables de la sang d'aquest home.»

Pere i els apòstols contestaren:

«Obeir Déu és primer que obeir els homes. El Déu dels nostres pares ressuscità Jesús, que vosaltres havíeu mort penjant-lo en un patíbul. La dreta de Déu l'ha enaltit com a Capdavanter i Salvador, per concedir al poble d'Israel la conversió i el perdó dels pecats. Nosaltres en som testimonis, i també n'és testimoni l'Esperit Sant que Déu ha donat a tots els qui l'obeeixen.»

Lectura espiritual

De l'Exhortació apostòlica sobre el culte a la Mare de Déu del beat papa Pau VI

(Marialis cultus, nn. 57)

La santedat de Maria, una paraula d'encoratjament

La santedat exemplar de la Verge mou els cristians a aixecar els ulls envers Maria, que resplendeix com a model de virtuts per a tota la comunitat dels elegits. Es tracta de virtuts sòlides i evangèliques: la fe i la dòcil acceptació de la paraula de Déu; l'obediència generosa, la humilitat sincera, la caritat sol·lícita; la saviesa reflexiva, l'amor envers Déu que l'empeny a acomplir els deures religiosos, a donar gràcies pels dons rebuts, a presentar dons al temple i a pregar en la comunitat dels apòstols, la fortalesa d'esperit en l'exili, en el dolor, la pobresa duta a terme amb dignitat i confiança en Déu, la sol·licitud vigilant envers el Fill, des de la senzillesa del bressol a la ignomínia de la creu, la provident delicadesa d'esperit, la castedat virginal, l'amor conjugal fort i cast. D'aquestes virtuts de la Mare s'adornaran els fills que, amb ferm propòsit, contemplen els seus exemples per tal de reproduir-los en la pròpia vida. I aquest progrés en la virtut apareixerà com a conseqüència i com a fruit madur d'aquella força pastoral que prové del culte tributat a Maria.

La pietat envers la Mare del Crist proporciona als fidels l'oportunitat de progressar en la gràcia de Déu, que és la finalitat última de tota acció pastoral. Perquè és impossible d'honorar dignament la «plena de gràcia» sense honorar en ell mateix l'estat de gràcia, és a dir, l'amistat amb Déu, la comunió amb Ell i la inhabitació de l'Esperit Sant. Aquesta gràcia divina agafa tot l'home i el fa conforme a la imatge del Fill de Déu. L'Església Catòlica, fonamentant-se en l'experiència dels segles, reconeix en el culte marià un poderós auxili donat a l'home per a conquerir la plenitud de la seva vida. Maria, la Dona nova està al costat del Crist, l'Home nou, només en el misteri d'aquest troba veritable llum el misteri de l'home, corn a penyora i garantia que en una simple persona humana, és a dir, en ella, s'ha realitzat ja el disegni de Déu de salvar tot l'home.

Als homes d'avui, sovint turmentats entre l'angoixa i l'esperança, prostrats per la sensació de la seva limitació i assetjats per aspiracions sense límit, pertorbats en l'esperit i amb el cor i la ment dividits per l'enigma de la mort, oprimits per la solitud, mentre tendeixen àvidament amb els altres cap a la comunió, afectats per la nàusea i el fàstic, a aquests homes, diem, la Verge Maria, contemplada en les vicissituds de la seva vida terrestre i en la felicitat celestial de què frueix en la

ciutat de Déu, els ofereix una visió serena i una paraula d'encoratjament: la victòria de l'esperança per damunt l'angoixa, de la comunió per damunt de la solitud, de la pau per damunt la pertorbació, de l'alegria i la bellesa per damunt del fàstic i el tedi, de les perspectives eternes per damunt les temporals, de la vida per damunt la mort.

Responsori breu

V. Conteu a les nacions la glòria del Senyor, al·leluia, al·leluia.

R. Conteu a les nacions la glòria del Senyor, al·leluia, al·leluia.

V. I a tots els pobles els seus prodigis.

R. Al·leluia, al·leluia.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Conteu a les nacions la glòria del Senyor, al·leluia, al·leluia.

Càntic de Maria

Antífona **Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda amb vosaltres, podeu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu, al·leluia.**

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Antífona **Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda amb vosaltres, podeu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu, al·leluia.**

Pregàries

Edificats sobre el fonament dels Apòstols, preguem Déu Pare omnipotent per tot el seu poble sant, i diguem:

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra Església.

Pare, vós volguéreu que el vostre Fill, ressuscitat d'entre els morts, s'aparegués primer als Apòstols:
feu que siguem testimonis de Crist d'un cap de món a l'altre.

Vós enviàreu el vostre Fill al món per anunciar la redempció als pobres:
convertiu-nos en predicadors de l'Evangelí a tota la creació.

Vós enviàreu el vostre Fill perquè sembrés la llavor de l'Evangelí:
concediu el goig d'una bona collita als qui amb fatiga sembren la paraula.

Vós enviàreu el vostre Fill al món perquè, per la seva sang, el reconciliés amb vós:
feu que tots cooperem a la reconciliació.

Vós que teniu el Fill assegut a la vostra dreta, en el cel,
admeteu els difunts al vostre Regne de benaurança.

Preguem ara el Pare com Jesús ensenyà als Apòstols:

Pare nostre.

Oració

Oh Déu, cada any ens ompliu d'alegria en la festa dels apòstols sant Felip i sant Jaume;
concediu-nos, per la seva pregària, de participar en la mort i en la resurrecció del vostre Fill i d'arribar a contemplar-vos eternament.

Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).